

Як знайесці
СВОЙ ШЛЯХ?

Прызначэнне,
прызванне і
сэнс жыцця

Андрэй Жалевіч

ЯК ЗНАЙСЦІ СВОЙ ШЛЯХ?

Прызначэнне, прызванне і сэнс жыцця

Трэцяе выданне выпраўленае, дапоўненае,
абноўленае і пашыранае

ВяртСлаў
Zhalevich.Com
2023

УДК 141.339
ББК 87
Ж 24

Андрэй Жалевіч

ЯК ЗНАЙСЦІ СВОЙ ШЛЯХ? Прызначэнне, прызначэнне і сэнс жыцця (3-е выданне выпраўленае, дапоўненае, абноўленае і пашыранае). – ВяртСлаў: Zhalevich.Com, 2023 г. – 1022 с.

Гэтая дзіўная кніга з'яўляецца смелай спробай сабраць, класіфікаваць і абагульніць усю наяўную тэорыю і практыку вызначэння жыццёвага прызначэння, прызначэння і сэнсу жыцця чалавека. У найбольш прастай і займальнай форме чытачу прапануецца агляд 10 этапаў, 30 асноўных граняў і аспектаў, больш за 25 пар падыходаў, 25 груп метадаў, звыш 200 практычных прыёмаў вызначэння і тэсціравання жыццёвага прызначэння чалавека. Нават мімалётнае знаёмства з гэтымі эфектыўнымі інструментамі самапазнання здольна напоўніць жыццё любога чалавека новым, глыбейшым сэнсам, адкрыць "другое" дыханне на шляху да яго "квантавага" адраджэння.

Папярэдняе выданне:

Андрей Жалевич

Большая книга о смысле жизни и предназначении – М.: Эксмо, 2013 г. – 704 с.

ISBN 978-5-699-66399-6

УДК 141.339
ББК 87

ISBN 978-5-699-66399-6

© Жалевіч А. М., афармленне, 2023

© Жалевіч А. М., тэкст, 2023

ЗМЕСТ КНІГІ

Прачытаўшы кнігу можна даведацца	12
Ад аўтара	15
Прысвячэнне	17
Удзячнасці	18
Каму будзе карысная гэтая кніга	20
Як карыстацца гэтай кнігай	22
ПЕРАДГІСТОРЫЯ	25
«Не ідзіце за мной!»	26
«Я марыў абрабаваць бібліятэку»	28
«Ты можаш усё!»	32
«Кракадзіл Дандзі» ў сталіцы	38
«Навошта дарога, калі яна не вядзе ў храм»?	41
Знакі лёсу і прызначэнне	46
ПРАДМОВА	48
УВОДЗІНЫ Ў ПРЫЗНАЧЭННЕ	53
Аб паняццях ці што ж такое "жыццёвае прызначэнне"	59
Некаторыя прыкметы няправільнага шляху	65
ЧАСТКА ПЕРШАЯ . ТЭОРЫЯ ВЫЗНАЧЭННІ ЖЫЦЦЁВАГА	
ПРАЗНАЗНАЧЭННЯ І ПРЫЗВАННІ ЧАЛАВЕКА	72
ГЛАВА I. Значэнне і ўплыў прызначэння	75
Жыццёвае прызначэнне і асабістая эфектыўнасць	77
Жыццёвае прызначэнне і стратэгічнае бачанне	80
Жыццёвае прызначэнне чалавека і крэатыўныя здольнасці	83
Жыццёвае прызначэнне і ўнутраная матывацыя	86
Жыццёвае прызначэнне і ўнутраная раўнавага чалавека	89
Жыццёвае прызначэнне і жыццёвая ўстойлівасць	92
Жыццёвае прызначэнне чалавека і (пра)актыўнасць	95
Жыццёвае прызначэнне чалавека і прафесіяналізм	99
Жыццёвае прызначэнне чалавека і фізічнае здароўе	103
Жыццёвае прызначэнне чалавека і арганізацыйныя магчымасці ..	106
Жыццёвае прызначэнне чалавека і сямейныя адносіны	109

Крызіс і прызначэнне	112
Жыццёвае прызначэнне і поспех у кар'еры	117
Жыццёвае прызначэнне і стан шчасця	119
Жыццёвае прызначэнне і самапазнанне	122
Жыццёвае прызначэнне і развіццё характару	124
Жыццёвае прызначэнне і прасвятленне	126
Прызначэнне – гэта вельмі і вельмі важна!	128
ГЛАВА II. Вялікія аб прызначэнні і сэнсе жыцця чалавека	129
Прарокі і пісанні аб прызначэнні і сэнсе жыцця	131
Філасофы аб прызначэнні і сэнсе жыцця	133
Настаўнікі і мудрацы аб прызначэнні і сэнсе жыцця	137
Навукоўцы аб жыццёвым прызначэнні і сэнсе жыцця	140
Дзеячы мастацтваў аб прызначэнні і сэнсе жыцця	142
Асветнікі аб прызначэнні чалавека	154
Празорцы і лекары аб прызначэнні чалавека	156
Бізнесмены аб прызначэнні і сэнсе жыцця чалавека	158
Псіхологі аб прызначэнні і сэнсе жыцця чалавека	165
Коўчы аб прызначэнні і сэнсе жыцця чалавека	169
Палітыкі аб прызначэнні і сэнсе жыцця чалавека	172
ГЛАВА III. Этапы вызначэння прызначэння	174
Сляпы этап або этап да вызначэння прызначэння: бессэнсоўнае жыццё	176
Праблемны этап вызначэння прызначэння: крызіс, як магчымасць задумацца	178
Пошукавы этап вызначэння прызначэння: шукаем адказы на галоўныя пытанні	181
Падрыхтоўчы этап вызначэння прызначэння: тэрэтычнае вывучэнне	184
Ачышчальны этап вызначэння прызначэння: вызваляемся ад таго, што замінае	186
Даследчы этап вызначэння прызначэння: пазнаём саміх сябе	189
Растворчальны этап вызначэння прызначэння: пачынаем разумець прызначэнне	191

Праверачны этап вызначэння прызначэння: пацвярджэнне вынікаў вызначэння прызначэння чалавека	193
Практычны этап вызначэння прызначэння: рэалізацыя свайго прызначэння	196
Карэкціруючы этап вызначэння прызначэння: развіваем бачанне сваёй місіі	200
ГЛАВА IV. Умовы вызначэння прызначэння	203
Адкрытасць да новых ведаў, гатоўнасць прыняць тое, што выходзіць за рамкі звыкллага	205
Збавенне ад унутраных ворагаў чалавека	208
Вызваленне ад забабонаў, забабонаў, ілжывых уяўленняў, прыхільнасцяў, «зачэпак»	222
Набыццё неабходных якасцяў	228
Прытрымліванне заповедзяў святых пісанняў і заветаў Настаўнікаў	234
Умовы пачатку руху па Шляхі	238
Устанаўленне сувязі са сваім Вышэйшым Я	244
ГЛАВА V. Падыходы да вызначэння прызначэння чалавека	247
Вонкавы і ўнутраны падыходы да вызначэння прызначэння чалавека	248
Грандыёзны і сціплы падыходы да вызначэння прызначэння чалавека	252
Рацыянальны і ірацыянальны або інтэлектуальны і інтуітыўны падыходы да вызначэння прызначэння чалавека	254
Традыцыйны і інавацыйны падыходы да вызначэння прызначэння чалавека	257
Аналітычны і сінтэтычны падыходы да вызначэння прызначэння чалавека	259
Актыўны і пасіўны падыходы да вызначэння прызначэння чалавека	262
Прыемны і непрыемны падыходы да вызначэння прызначэння чалавека	265
Вясёлы і сур'ёзны падыходы да вызначэння прызначэння чалавека	267

Тэарэтычны і практычны падыходы да вызначэння прызначэння чалавека	269
Штучны і натуральны падыходы да вызначэння прызначэння чалавека	271
Мірскі і духоўны падыходы да вызначэння прызначэння чалавека	273
Правільны і прымальны падыходы да вызначэння прызначэння чалавека	275
Просты і складаны падыходы да вызначэння прызначэння чалавека	277
Аднабаковы і комплексны падыходы да вызначэння прызначэння чалавека	279
Гарманічны і дысгарманічны падыходы да вызначэння прызначэння чалавека	281
Індывідуальны і групавы падыходы да вызначэння прызначэння чалавека	284
Хуткі і працяглы або імгненны і пастаянны падыходы да вызначэння прызначэння чалавека	286
Экстравертны і інтравертны падыходы да вызначэння прызначэння чалавека	289
Сітуацыйны і абсалютны падыходы да вызначэння прызначэння чалавека	290
Стратэгічны і тактычны падыходы да вызначэння прызначэння чалавека	291
Глыбінны і павярхоўны падыходы да вызначэння прызначэння чалавека	293
Падыход асобы і падыход душы да вызначэння прызначэння чалавека	295
Экспертны і самастойны падыходы да вызначэння прызначэння чалавека	298
Падыход веры і падыход веды ў вызначэнні прызначэння чалавека	300
Ясны і туманны падыходы да вызначэння прызначэння чалавека	302

Магчымы і немагчымы ці верагодны і не верагодны падыходы да вызначэння прызначэння чалавека	304
"Павіннасны" і "пажаданы" ці падыход "хачу і трэба"	307
"Падыход намаганняў" і "падыход без намаганняў" да вызначэння жыццёвага прызначэння чалавека	309
Грашовы і неграшовы падыход да вызначэння прызначэння чалавека	313
ГЛАВА VI. Грані жыццёвага празначэння	318
Унікум і ўніверсум: унікальнае і ўніверсальнае прызначэнне чалавека	320
Мікракосм і макракосм: унутранае і знешняе прызначэнне чалавека	322
Унутранае прызначэнне	323
Асобасны аспект жыццёвага прызначэння	324
Аспекты душы або Вышэйшага "Я" у прызначэнні чалавека	327
Духоўны аспект жыццёвага прызначэння	330
Вонкавае прызначэнне	336
Мужчынскае і жаночае: палавы аспект жыццёвага прызначэння чалавека	337
Прафесійны аспект жыццёвага прызначэння	344
Грамадска-палітычнае прызначэнне чалавека	352
Сацыяльна-эканамічнае прызначэнне чалавека	355
Прыродна-экалагічнае прызначэнне чалавека	359
Педагагічны аспект прызначэння чалавека	363
Выхаваўча-адукацыйнае прызначэнне чалавека	371
Культурна-асветніцкае прызначэнне чалавека	384
Творчы аспект жыццёвага прызначэння	386
Навукова-інтэлектуальны аспект жыццёвага прызначэння	390
Камунікацыйны аспект жыццёвага прызначэння	393
Эмацыйна-псіхалагічны аспект жыццёвага прызначэння	397
Філасофска-рэлігійнае прызначэнне чалавека	402
Маральна-этычнае прызначэнне чалавека	412
Астралагічны аспект жыццёвага прызначэння	416
Фізіёлага-біялагічнае прызначэнне чалавека	421

Энерга-эзатэрычнае прызначэнне чалавека.....	427
Ягічны аспект жыццёвага прызначэння чалавека.....	435
Эвалюцыйна-касмічнае прызначэнне чалавека.....	442
Цыклічна-часовае прызначэнне чалавека.....	450
Прасторава-тэрытарыяльны аспект прызначэнне чалавека.....	457
Дынастыйна-генеалагічны аспект прызначэння чалавека.....	460
Нацыянальна-традыцыйны аспект прызначэння чалавека.....	463
Кармічны або прычынна-следчы аспект прызначэння чалавека...	490
ЧАСТКА ДРУГАЯ. ПРАКТЫКА ВЫЗНАЧЭННЯ ЖЫЦЦЁВАГА ПРАЗНАЗНАЧЭННЯ І ПРЫЗВАННЯ ЧАЛАВЕКА.....	499
ГЛАВА VII. Метады вызначэння прызначэння чалавека.....	501
Стратэгічныя метады вызначэння прызначэння чалавека.....	502
Маркетынжавыя і брэндывыя метады вызначэння прызначэння чалавека.....	531
Коучынгавыя метады вызначэння прызначэння чалавека.....	538
Сацыялагічныя метады вызначэння прызначэння і прызвання чалавека.....	577
Эканамічныя метады вызначэння прызначэння чалавека.....	580
Прафарыентацыйныя метады вызначэння прызначэння чалавека.....	597
Сістэмныя метады вызначэння прызначэння чалавека.....	613
Класіфікацыйныя метады вызначэння прызначэння і прызвання чалавека.....	618
Дынастычныя метады вызначэння прызначэння чалавека.....	630
Фізіка-біялагічныя метады вызначэння прызначэння чалавека....	639
Псіхалагічныя метады вызначэння прызначэння чалавека.....	643
Псіха- і архетыпічныя метады вызначэння прызначэння чалавека	649
Псіхатэрапеўтычныя метады вызначэння лёсу чалавека.....	658
Парапсіхалагічныя метады вызначэння прызначэння чалавека....	664
Філасофскія метады вызначэння прызначэння чалавека.....	670
Ведычныя метады вызначэння прызначэння чалавека.....	680
Эзатэрычныя метады вызначэння прызначэння чалавека.....	689
Тонка-энергетычныя метады вызначэння прызначэння чалавека.....	702

Прадказальныя метады вызначэння прызначэння і прызвання чалавека	713
Сімвалічныя метады вызначэння прызначэння чалавека.....	721
Эўрыстычныя або інсайтныя метады вызначэння лёсу чалавека..	732
Духоўныя метады вызначэння прызначэння чалавека	744
Крэатыўныя метады вызначэння прызначэння чалавека	772
Тайм-метады вызначэння прызначэння чалавека	790
Практычныя метады вызначэння прызначэння чалавека.....	798
Метады пастаноўкі мэт у вызначэнні прызначэння і місіі чалавека	805
Комплексныя метады вызначэння прызначэння чалавека	829
ГЛАВА VIII. Віды жыццёвага прызначэння	838
Шляхі Кнігі пяці кольцаў.....	840
12 шляхоў і брамы да прызначэння чалавека	842
Сем прамянёў – сем шляхоў прызвання і прызначэння	871
Папярэдняя і канчатковая мэта жыцця.....	878
Чатыры суфійскія шляхі і мэты жыцця чалавека	881
Самая вышэйшая мэта і сэнс жыцця чалавека	889
Чатыры ведычныя шляхі і прызначэнні чалавека	891
16 падтыпаў прызначэння і прызвання чалавека	897
Сем прыступак або ўзроўняў прызначэння чалавека	903
Чатыры асноўныя мэты.....	911
Два шляхі ці дзве долі ў жыцці чалавека	917
Адзіная мэта і прызначэнне чалавека	929
ГЛАВА IX. Праверка сваяго жыццёвага празначэння	932
Міфы пра жыццёвае прызначэнне, прызванне і сэнс жыцця чалавека	933
"Граблі" на шляху вызначэння прызначэння, прызвання і сэнсу жыцця чалавека.....	941
Як пратэставаць сваё жыццёвае прызначэнне?	953
Што не з'яўляецца жыццёвым прызначэннем і прызваннем чалавека?	957
Асноўныя крытэры правільнасці свайго прызначэння.....	962
Рэальны прыклад жыццёвага прызначэння	969

У ЗАКЛЮЧЭННІ аб жыццёвым прызначэнні і сэнсе жыцця.....	972
Яшчэ некалькі парадаў і рэкамендацый па вызначэнні свайго прызначэння.....	973
Аб універсальным прызначэнні чалавека	977
ПАСЛЯМОВА: Яшчэ адзін сакрэт аб прызначэнні і прызванні чалавека!.....	983
ДАДАТКІ аб прызначэнні, прызванні, миссии і смыслу жыцця чалавека	999
Дадатак 1. Апытанка Андрэя Жалевіча альбо 100 пытанняў аб жыццёвым прызначэнні чалавека	1000
Дадатак 2. Тэст для вызначэння варны	1029
Дадатак 3. Лепшыя рысы «Золатога характэра»	1039
Дадатак 4. Псіхатыпы і архетыпы.....	1053
Дадатак 5. Інтэрнэт-дадаткі па філасофіі прызначэння, прызвання і сэнсу жыцця чалавека	1115
FAQ: адказы на часта задаваныя пытанні аб прызначэнні, прызванні, місці і смысле жыцця чалавека	1116
Пра аўтара	1122

Прачытайшы кнігу можна даведацца:

- Як вызначыць сваё жыццёвае прызначэнне?
- Як лепш зразумець сваю сапраўдную прыроду?
- Як зразумець тое, для чаго мы нарадзіліся, для чаго мы жывем, што мы павінны зрабіць у сваім жыцці?
- Як знайсці сваё прызначэнне, прызначэнне, свой шлях у жыцці?
- Як лепш выбраць сваю сферу, сваю хвалю, сваю галіну, сваё рэчышча – справу, якая прыносіць максімальна поўнае ўнутранае і маральнае задавальненне?
- Як распрацаваць сваю жыццёвую стратэгію?
- Як правільна ставіць мэты ў сваім жыцці?
- Якія ёсць метады і падыходы для вызначэння свайго жыццёвага прызначэння?
- Якія парады і навучанні па вызначэнні свайго жыццёвага прызначэння пакінулі для нас вялікія філосафы і мудрацы мінулага?
- Як здабыць сваё ўласнае бачанне?

- Як знайсці лепшую сферу практычнага прымянення сваіх талентаў і найбольш поўнай рэалізацыі свайго патэнцыялу? Як чытаць знакі лёсу?
- Як выбраць найбольш аптымальны шлях для самарэалізацыі сваёй індывідуальнасці?
- Якія фактары перашкаджаюць вызначыць сваё жыццёвае прызначэнне і як іх нейтралізаваць?
- Як знайсці сваю нішу, сваё месца ў жыцці, сваю ідэю, мару, свой план? Як жыць сваім жыццём?
- Як вызваліцца ад навязаных нам звонку чужых нам стэрэатыпаў і вярнуць сабе ўласныя каштоўнасці, здабыць свой голас, сваю сапраўдную волю?
- Якія “граблі” могуць ляжаць на шляху вызначэння свайго жыццёвага прызначэння, прызначэння, сэнсу свайго жыцця і як на іх не наступіць?
- Па якіх прыступках трэба прайсці, каб даведацца пра сваё прызначэнне, з якіх этапаў

складаецца працэс вызначэння жыццёвага прызначэння чалавека?

- Па якіх крытэрыях можна даведацца, ці знайшлі мы сваё жыццёвае прызначэнне?
- Як праверыць правільнасць вызначэння свайго жыццёвага прызначэння?

Ад аўтара

Рашыся быць мудрым!

Імануіл Кант

Кожнае немаўля нараджаецца для вызначанай мэты, і святло гэтай мэты гарыць у яго душы.

Саадзі

Дарагія чытачы! Кніга, якую вы трымаеце ў руках, нарадзілася, як вынік асабістых унутраных пошукаў аўтара. Сутыкнуўшыся з праблемай свайго ўласнага жыццёвага прызначэння, аўтар пачаў шукаць метадыкі і падыходы яго вызначэння. У выніку доўгіх пошукаў, працяглага вывучэння самых разнастайных крыніц, працяглых разважанняў было назапашана велізарная колькасць каштоўных і карысных ведаў. Для таго каб гэта ўсё не было згублена, каб гэтыя пошукавыя працы аўтара дапамаглі не толькі яму, але і шматлікім іншым людзям, было прынята рашэнне стварыць пайнавартасны курс (лекцый, семінараў і трэнінгаў)

на гэтую тэму. Што і было зроблена. Матэрыялы з цыклу лекцый, семінараў, webінар'аў і трэнінгаў Андрэя М. Жалевіча "Філасофія жыццёвага прызначэння, прызвання і сэнсу жыцця чалавека" ў далейшым ляглі ў аснову гэтай кнігі.

У дадзенай кнізе аўтар ставіць перад сабой мэту падзяліцца з шукачым чытачом прыладамі, здольнымі аказаць метадалагічную і метадычную дапамогу ў азначэнні свайго прызначэння, прызвання, місіі, вышэйшых мэтаў, свайго шляху. Кніга адкрыта для абмеркавання, дыскусіі. Таму аўтар заклікае вас, дарагі чытач, да зваротнай сувязі, да дыялогу, як у межах дадзенай тэмы, так і іншых паралельных тэмах, звязаных з устойлівым асабістым, арганізацыйным, крэатыўным, духоўным, гарманічным развіццём.

Прысвячэнне

*Увагу трэба прысвячаць
Не вялікаму пальцу, а Душы,
Бо мазоль не дасць Вам спаць,
І пакутаў розных аб'юць вужы...
У. Шэкспір, «Кароль Лір»*

Я прысвячаю гэтую кнігу Богу, нашаму Духоўнаму Айцу, нашай Маці Зямлі, сваёй Радзіме і ўсёй нашай Планеце, сваім любімым і дарагім бацькам, бабулям і дзядулям, якія далі мне самае галоўнае і самае каштоўнае – жыццё і сваю любоў!

Удзячнасці

*Дзякуй Божа.
За любоў Тваю
І Свет прыгожы!
А. Жалевіч*

Я дзякую Богу за жыццё і лёс, за дараваную мне магчымасць жыць і працаваць у такі цікавы і незвычайны час. Дзякую сваіх бацькоў Яніну Дамінікаўну і Міхаіла Іванавіча Жалевічаў за іх любоў, дабрыню, дапамогу і падтрымку ва ўсіх жыццёвых сітуацыях, у якіх мне даводзілася апынуцца. Дзякую ўсім Вялікім Настаўнікам, святым, мудрацам, асветнікам, якія прысвяцілі сваё жыццё пошукам і распаўсюджванню ісціны, сваім жывым прыкладам, якія асвятляюць для ўсяго чалавецтва шлях мудрасці любові. Дзякую ўсім сябрам, родным, калегам, блізкім, знаёмым, усім-усіх людзям, якія сустрэліся мне на жыццёвым шляху і з'явіліся для мяне сапраўднымі настаўнікамі. Дзякую вам, дарагі чытач, за ваш час,

прыхіляю калені перад вамі ў знак павагі за ваш інтарэс да пытанняў пошуку сапраўднага шляху!

Каму будзе карысная гэтая кніга

Усім! Усім! Усім!

Тэма кнігі "Вызначэнне жыццёвага прызначэння, прызначэння, місіі і сэнсу жыцця чалавека" будзе карысная вельмі шырокаму колу людзей, якія задаюцца пытаннем аб выбары прафесіі, сферы дзейнасці, галіны самарэалізацыі, свайго жыццёвага шляху.

- Усім, хто зараз апынуўся на жыццёвым раздарожжы, на скрыжаванні жыццёвых шляхоў.
- Усім людзям, якія збіраюцца змяніць месца працы, сферу дзейнасці.
- Усім маладым людзям, якія збіраюцца браць шлюб і ствараць сем'і.
- Усім маладым людзям, якія выбіраюць, куды пайсці вучыцца, якую прафесію абраць?
- Усім бацькам, бабулям і дзядулям, якія хочуць дапамагчы сваім дзецям выбраць правільны шлях у жыцці.

- Бацькам, якія жадаюць вырасціць шчаслівых дзяцей.
- Ісцінным лідэрам і правадырам, якія хочуць сфарміраваць сапраўдную каманду аднадумцаў.
- Кіраўнікам, якія жадаюць быць для сваіх падапечных прыкладамі мудрага лідэрства.
- Усім, хто пачынае разумець, што ідзе ў жыцці не тым шляхам.
- Для ўсіх прадстаўнікоў спецыяльнасцей і прафесій, якія працуюць з людзьмі (спецыялісты па развіццю персаналу, HR-менеджэры, кіраўнікі, сацыяльныя работнікі, спецыялісты цэнтраў занятасці, выхавальнікі, настаўнікі, педагогі, коўчы, ментары).
- Усёй сям'і, для дапамогі адзін аднаму на сваім жыццёвым шляху.
- Разумным і разважлівым людзям, якія імкнуцца да самаразвіцця.
- Людзям, якія жадаюць здабыць натхненне і надаць сваім жыцці новы імпульс.

Як карыстацца гэтай кнігай

Колькі б мудрых слоў ты ні прачытаў, колькі б ні сказаў, які табе ад іх толк, калі ты не ўжываеш іх на справе?

Будда

- Увага! Матэрыял і методыкі, якія складаюць змест дадзенай кнігі могуць вельмі моцна змяніць ваш светапогляд! З вывучанай інфармацыяй варта паступаць паводле ўнутранага голасу, сваёй інтуіцыі ці шостага пачуцця і разумнага сэнсу адначасова!
- У дадзенай кнізе сабраны шматлікія метады і падыходы вызначэння жыццёвага прызначэння чалавека, аднак даследаванні працягваюцца, і метадалагічны арсенал вызначэння жыццёвага прызначэння пастаянна і бесперапынна развіваецца.
- Пры ўзнікненні падчас чытання і вывучэння кнігі пытанняў, Вы можаце звярнуцца да раздзела FAQ (адказы на часта задаваемыя

пытанні). Калі там Вы не знойдзеце адказу на сваё пытанне, то яго Вы можаце задаць аўтару кнігі па электроннай пошце (zhalevich@gmail.com).

- Звяртайцеся на web-сайт аўтара па дадатковую інфармацыю, вывучайце Інтэрнэт-дадаткі да гэтай кнігі, заходзьце ў іКЛАС! Андрэя Жалевіча (www.zhalevich.com), мэта якога дапамога чытачу ў здабыцці натхнення для руху па шляху свайго жыццёвага прызначэння.
- Прыведзеныя ў дадзенай кнізе методыкі і практычныя прылады застануцца абсалютна некарыснымі, калі не спрабаваць іх ужываць у мэтах самапазнання, самаўсведамлення і самарэалізацыі, а таксама не робячы вынікі гэтых даследаванняў сябе часткай свайго ўласнага паўсядзённага жыцця і дзейнасці.
- У кнізе прыведзены агляд вялізнага мноства інструментаў вызначэння жыццёвага прызначэння, прызвання, місіі і сэнсу жыцця чалавека, аднак гэта не сведчыць аб тым, што

ўсіх іх трэба прымяняць у адносінах да сябе. Для пачатку не пашкодзіць проста пазнаёміцца са ўсім спектрам прыведзеных прылад самапазнання, а затым абраць найболей падыходныя для кожнага. Камусьці, магчыма, будзе дастатковым ужыванні і аднаго ці некалькіх метадаў, каб спазнаць сваё прызначэнне на тым эвалюцыйным этапе, дзе ён цяпер знаходзіцца. А хтосьці вырашыць правесці і глыбейшы самааналіз, і шырэйшы сінтэз свайго прызначэння.

ПЕРАДГІСТОРЫЯ

*Мудрасць – у веданні блізкіх і далёкіх,
прасвятленне – у веданні сябе самога.*

Лао Цзы

*Знайсці каштоўнасці ў жыцці
Не надта лёгкая задача,
Ды, як спаткаецца удача,
У прышласць радасна ісці.*

Анатолій Балуценка

*У кожнага ёсць сваё прызначэнне. Усё, што
патрабуецца ад нас – старацца з усіх сіл.*

Пак Чонсу (Ітхык)

«Не ідзіце за мной»!

Як любая шматабяцальная кніга, гэтая павінна была пачынацца з закліку аўтара: «Я – такі як усе. Ідзіце за мной, паўторыце тое, што я рабіў, і вы таксама станеце такімі ж шчаслівымі, паспяховымі, багатымі і знакамітымі, як я».

Я ж у гэтай кнізе з усёй адказнасцю, сумленна і шчыра заяўляю: **КОЖНЫ ЧАЛАВЕК УНІКАЛЬНЫ**. Таму я кажу: «Не, я не такі, як усе. І вы, дарагі чытач, таксама не такі, як усе! Інакш вы проста не трымалі б у руках гэтую кнігу, а гарталі б перад сном якую-небудзь іншую накшталт "500 адценняў глупства" ці яшчэ штосьці падобнае, як гэта робяць тыя, якія, "як усе"»...

Таму я не заклікаю сваіх чытачоў прытрымлівацца свайго поспеху за мной ці за кім іншым, будзь гэта нават зорка сусветнай велічыні, самы легендарны герой, рэкардсмен-чэмпіён, міс ці містэр Сусвет, мультымільянер або хто-небудзь яшчэ, хто спрабуе навязаць вам сваю філасофію і сваё жыццё, а шукаць і ісці сваім непаўторным шляхам і ісці па ім да свайго ўласнага шчасця, а не да амерыканскай

мары, ці камуністычнай будучыні, ці, наадварот, да фанатычнага пустэльніцтва, ці да якога-небудзь яшчэ навязанаму звонку чужога ідэалу.

Мала таго, што я вас не клічу за сабой, а нават яшчэ і не рэкамендую ісці маім шляхам, бо ў кожнага ён свой. Ісці лепш туды, куды кліча вас патаемны голас сэрца і памкненні вашай уласнай душы. Не капіяваць, не паўтараць, не папугайнічаць і не пераймаць кагосьці, а быць верным самому сабе, захоўваць вернасць сваёй уласнай глыбіннай сутнасці, якая праяўляецца ў вас праз унікальную і непаўторную камбінацыю здольнасцяў, талентаў, магчымасцяў, лепшых рыс характару і мноства іншых асаблівасцяў асобы і індывідуальных характарыстык чалавека, які павінен адыграць сваю ўнікальную ролю ў вялікім паказе на сцэне вечнага і бязмежнага Сусвету. Я ж спадзяюся, што мая кніга вам у гэтым дапаможа.

«Я марыў абрабаваць бібліятэку»

Але ўсё ж гісторыя напісання гэтай кнігі самым непасрэдным чынам звязана з маёй асабістай гісторыяй, з усім яе і драматызмам, і камізмам, з гісторыяй блуканняў і пошукаў свайго шляху і самога сябе, які я вёў да таго моманту, пакуль не прымяніў тыя метады, якімі я вырашыў падзяліцца зараз з вамі.

Нягледзячы на тое, што ўсе мы ўнікальныя, нашы жыццёвыя ўмовы і абставіны могуць быць падобнымі. Яны, канешне, таксама розныя, але, тым не менш, могуць мець нешта агульнае. У кагосьці абставіны яго нараджэння, з'яўлення на свет, выхавання, адукацыі, умовы яго жыцця лягчэйшыя і бясхмарныя, у кагосьці больш суровыя і грозныя. Так і мой жыццёвы шлях хтосьці назаве самай тыповай праявай той эпохі, хтосьці палічыць, што гэта былі бесклапотныя часы (асабліва калі параўноўваць іх з гадамі пасляваеннай разрухі), а хтосьці скажа: «Не дай Бог мне такі лёс» ... І кожны бодзе маць рацыю па-свойму. Як бы там ні было, але гісторыя напісання гэтай кнігі пачалася ў

правінцыйнай вясковай глушы, у самай звычайнай сельскай савецкай сям'і, у тыя часы, калі навук (у вялікіх гарадах) была матэрыялістычнай, філасофія марксісцка-ленінскай, а духоўная літаратура адсутнічала наогул, калі радыё і тэлебачанне былі выключна інструментамі дзяржаўнай прапаганды, якая пераконвала людзей, што яны жывуць у самай развітай краіне свету. У нас у хаце было пачное ацяпленне, газ у балонах, вада і туалет на вуліцы, лазня па суботах, бацькі маглі пракарміць сям'ю толькі дзякуючы свайму прысядзібнаму ўчастку і дапаможнай гаспадарцы, але, тым не менш, усе свята верылі ў тое, што прыйшло светлае будучыня, атаясамляемае, мусіць, з «лямпачкай Ілліча», якая звісае са столі. І вось у тыя «добрыя савецкія застойныя часы» ваш пакорны слуга, яшчэ не будучы школьнікам, дапытваў свайго бацьку, калі той быў у добрым настроі:

— Тат, а тат, а для чаго мы жывем, у чым сэнс нашага жыцця?

Я ўжо не памятаю, што менавіта адказваў мне мой бацька, але дакладна ведаю, што яго адказы не

зусім мяне задавальнялі, паколькі я яшчэ да самай школы працягваў свае разважанні і пошукі, тэрарызуючы сваімі апытаннямі ўсіх дарослых, з якіх толькі бабуля, якая мела адукацыю чатыры класы польскай школы, казалла мне нешта для мяне не зразумелае, але ў чым я адчуваў, што ёсць нейкі глыбокі сэнс:

— Усё стварыў Бог, значыць так трэба! – безапеляцыйна заяўляла яна, правакуючы ў маім розуме яшчэ больш пытанняў, але адказаць на якія яе чатырох класаў ужо не хапала...

А калі я пайшоў у школу, там мне ўсё растлумачылі: «Бога ніякага няма – гэта даказана навукоўцамі. А сэнс жыцця ў барацьбе супраць ворагаў камунізму і перамозе сацыялізму над капіталізмам». Я быў проста шалёна рады, бо маё жыццё набыло цалкам пэўны сэнс, і я ўжо мог сам адукоўваць сваю бабулю...

Я не любіў хадзіць у школу, з велізарным задавальненнем выкарыстаў любую магчымасць, каб яе прагуляць. Але пры гэтым я вельмі любіў чытаць кнігі, вядома ж, не па школьнай праграме. У

нас у вёсцы была сельская бібліятэка, у якую я хадзіў амаль кожны дзень па дарозе са школы (ці замест школы). Часу для чытання ў мяне заўсёды было вельмі мала. Мы хадзілі ў школу, якая знаходзілася за пяць кіламетраў ад нашай вёскі. Гэты шлях, які пралягае, вядома ж, не па асфальце, а па снезе зімой ці па балоце восенню і вясной, займаў часам больш за гадзіну. Потым, пасля школы, як ва ўсіх вясковых дзяцей, у мяне былі свае абавязкі: наносіць дроў, затапіць у хаце, накарміць і напаіць кароў, падмесці двор і іншыя дробныя гаспадарскія клопаты, якія крыху палягчалі долю маіх бацькоў, якія прыходзілі стомленымі з працы дадому і прымаліся за «гаспадарку». Затым урокі, дамашнія заданні, і для таго, каб мець магчымасць пачытаць нешта цікавае, даводзілася асвойваць хуткачытанне. Кнігі – гэта была мая страсць.

Таму ў дзяцінстве я марыў абрабаваць бібліятэку. Не банк, не аўтапарк, не "Дзіцячы свет", не ваенгандаль, а менавіта бібліятэку. І абрабаваць таму, што іншых варыянтаў тады проста не было...

«Ты можаш усё!»

Але маё жыццё, напоўненае сэнсам, прышчэпленым той дзяржаўнай ідэалогіяй, працягвалася зусім нядоўга, толькі датуль, пакуль сацыялізм і камунізм пасля гарбачоўскіх паскарэння і перабудовы не загадалі доўга жыць і нам у серыялах не паказалі «амерыканскую мару»... Аказалася, жывуць жа людзі ў «загніваючым» капіталізме!

Вяскоўцы ў Савецкім Саюзе займалі самую найнізкую прыступку сацыяльнай лесвіцы і знаходзіліся ў становішчы калі не рабоў, то сапраўды прыгонных. Людзі працавалі практычна круглымі суткамі, часам без выходных і водпускау проста за капейкі, якія даюць магчымасць толькі элементарнага выжывання і прымітыўнага існавання. І тое, што мы ўбачылі нават у мексіканскіх, не кажучы ўжо пра амерыканскія, серыялы, было для нас усіх сапраўднай казкай. Я даведаўся пра існаванне іншай, новай для мяне рэальнасці, якая вельмі моцна адрозніваецца ад той, у якой мы ўсе жылі. І толькі ад адной думкі аб

тым, што мне давядзецца ўсё астатняе жыццё карміць свіней, жыць там, дзе адзінай забайкай з'яўляецца выпіўка, мяне ўсяго перакручвала. Я ўжо быў у старэйшых класах, меў правы трактарыста, што адкрывала перада мной не самую жаданую перспектыву. Але як выйсці з гэтай сітуацыі, змяніць сваё жыццё, як з гэтага балота выцягнуць бегемота, я пакуль яшчэ не ведаў.

Адным з варыянтаў было паступленне некуды вучыцца. Атрыманне вышэйшай адукацыі перакладала б мяне адразу ж на некалькі ўзроўняў вышэй той сацыяльнай ступені, на якой я тады знаходзіўся. Але здаць уступныя іспыты ў інстытут з маімі нават для сельскай школы тройкамі па мовах і матэматыцы і набраць прапускны бал не ўяўлялася магчымым. Аб паступленні на платныя аддзяленні, якія толькі што тады з'явіліся, я не мог нават і марыць. І адзіным прадметам, які я вельмі любіў і добра ведаў, была геаграфія. Але ведаў толькі адной геаграфіі было мала для паступлення ў ВУ, калі толькі ты не пераможца рэспубліканскай алімпіяды.

Улетку, падчас вакацый, я працаваў на зерне-элеватары, а падчас школьных заняткаў быў кімсьці накшталт дыджэя ў сельскім клубе. Адночы пасля дыскатэкі я заступіўся за малодшага хлопца, а праз некалькі тыдняў яго крыўдзіцель сабраў сваіх сяброў і, дачакаўшыся калі я застануся адзін, вырашыў мяне правучыць. Нягледзячы на тое, што я быў даволі моцным і забіяцкім, адзін супраць дзесяці я нічога не мог зрабіць, а паколькі на мне ляжала адказнасць за клуб і апаратуру, то я яшчэ не мог і ўцячы. Мяне збілі так, што назаўтра я не мог нават адчыняць рот, жаваць і нават міргаць вейкамі так, каб гэта не прычыняла боль. На мне не было жывога месца, усё балела, але зараз я дзякую Богу за тое, што адбылося той ноччу, бо менавіта гэтая падзея і яе далейшае асэнсаванне ўнесла вельмі сур'ёзную карэкціроўку ў маё далейшае жыццё. Я, як забіяка, прагнуў помсты, але ў той раз я вырашыў пакараць усіх сваіх супернікаў і тых, хто тады пакінуў мяне аднаго, адным махам: я перастаў ставіць свае рамантычныя дыскатэкі, якія ўсім вельмі

падабаліся, а сам, як гаворыцца, «Узяўся за розум», засеў дома за кнігі. Гэта быў 11-ы клас...

Я ўжо не памятаю, якую сапраўды кнігу я тады прачытаў ці які фільм паглядзеў, але мне назаўжды запомнілася тая думка, якой я зарадзіўся ці, можа, заразіўся тым творам. Яго асноўны сэнс выражаўся ў пасланнях тыпу: "Тое, чаго дасягнуў адзін чалавек, можа паўтарыць любы іншы" або "Ты можаш усё!" Я схапіўся за гэтую ідэю, як за галінку, якая дае надзею на магчымасць вырвацца з той сферы, у якой чалавеку нічога не застаецца, як толькі дэградаваць ці спіцца, і перайсці ў новы для мяне свет бязмежных магчымасцяў, новых грандыёзных перспекываў і далёкіх даляглядаў.

Я вырашыў выкарыстаць свой адзіны рэсурс – веданне свайго любімага прадмета, любоў да якога мне прышчাপіў мой выдатны настаўнік Аркадзь Зіноўевіч Аўчыннікаў, і паспрабаваць здзейсніць прарыў у той галіне, у якой я быў моцны. Я без асаблівай цяжкасці выйграў раённую алімпіяду, затым стаў прызёрам абласной, што, акрамя надзеі, усяліла ў мяне яшчэ і веру ва ўласныя сілы.

Мой настаўнік прапанаваў мне дапамогу, ён мне шмат чаго тлумачыў, а самае галоўнае, ён кожны дзень прыносіў мне новыя і новыя кнігі па географіі, якія я чытаў не толькі дома, але нават і на іншых уроках у школе. Я закінуў усе астатнія школьныя прадметы, перастаў вучыць іншыя ўрокі, спыніў падрыхтоўку да выпускных іспытаў і цалкам сканцэнтраваны толькі на географіі. Я зрабіў буйную стаўку, як кажучь, «паклаў усе яйкі ў адзін кошык» і, нягледзячы на вялікую рызыку і пэўную долю авантурызму і нават неразважлівасці, «пайшоў ва-банк». І вось рэспубліканская алімпіяда. Я хваляваўся, нават дужа. Ад некалькіх дзён алімпіяды, а дакладней ад яе вынікаў, залежала ўсё маё далейшае жыццё. Наша каманда з'яжджала з алімпіяды, не чакаючы ўрачыстага ўручэння дыпламаў, таму мы ўжо сядзелі на чамаданах, калі наш куратар зайшла да нас у пакой і сказала, што мы атрымалі тры дыпламы: два трэцяй і адзін – першай ступені. Першае месца з вялікім адрывам аказалася маім. Я быў на сёмым небе, немагчымае аказалася магчымым, гэта было як у сне. За тры ці

чатыры месяцы да пачатку ўступных іспытаў я ўжо ведаў, што залічаны ў найбуйную і найстарэйшую ВНУ Рэспублікі Беларусь. Мой настаўнік разам з маімі бацькамі сустракалі мяне з цягніка з кветкамі. Дырэктар школы дазволіў мне зладзіць сабе вакацыі і прыйсці на заняткі тады, калі я гэтага захачу, а сам прыцягнуў у школу велізарную біклагу самагонкі, і настаўнікі яшчэ цэлы тыдзень «замочвалі» нашу агульную перамогу. У далейшым усё маё жыццё напоўнілася падобнымі падзеямі і праектамі "на мяжы фолу", калі я ўсталёўваў "немагчымую" для сябе планку або апранаў пагоны "на вырас" і даказваў сабе і навакольным, што няма нічога немагчымага...

«Кракадзіл Дандзі» ў сталіцы

Але гэта было толькі пачатак. Скончыўшы сельскую сярэднюю школу, я адчуваў моцнае адставанне і ў сваіх ведах, і ў сваіх здольнасцях, і ў сваім развіцці ў цэлым у параўнанні са сваімі аднакурснікамі, якія вучыліся не ў глухой вёсцы, а ў сталічных і абласных ліцэях і гімназіях. Я ведаў толькі геаграфію, але для вучобы ва ўніверсітэце і для жыцця ў культурным грамадстве гэтага недастаткова. Я не ведаў нават ні нашай, ні рускай мовы, а размаўляў на трасянцы... І ўвогуле, у сталіцы я выглядаў яшчэ больш анекдатычным, чым герой фільма «Кракадзіл Дандзі» ў Нью-Ёрку. Мне тэрмінова патрэбныя былі эфектыўныя, надзейныя і хуткадзейныя метады самаразвіцця і прыёмы "прарыву" інтэлектуальнага "фронту". Я «зашыўся» ў нацыянальнай бібліятэцы і стаў штудзіраваць кнігі аб дасягненні поспеху, якія толькі што з'явіліся на постсавецкай прасторы. Гэта былі ў першую чаргу кнігі Дага Хола «Стань першым», Напалеона Хіла «Думай і багацей», і Энтані Роббінса «Разбудзі ў сабе волата». Я стаў

выкарыстоўваць атрыманыя з гэтых і іншых кніг пра поспехі парады і рэкамендацыі і ўжо праз пару гадоў стаў адным з найлепшых студэнтаў факультэта за ўсю яго гісторыю. Прынамсі, мне так казалі мае прафесары. Ужо праз год я змог паступіць на самую прэстыжную спецыялізацыю "Рэгіянальнае планаванне і кіраванне галінамі вытворчасці", дзе быў самы вялікі конкурс. Яшчэ праз некалькі гадоў я паступіў паралельна на факультэт бізнэсу і інфармацыйных тэхналогій. І да канца свайго студэнцтва, ужо навучаючыся адначасова на двух факультэтах і працуючы ў навукова-даследчай лабараторыі, па сукупнасці сваіх дасягненняў у вучобе і навуцы я стаў пераможцам універсітэцкага конкурсу "Выпускнік 2000 года", а мая дыпломная праца рэцэнзентам і вучонай камісіяй была прызнана напісанай на ўзроўні кандыдацкай дысертацыі.

Вядома БДУ – гэта далёка не Гарвард. Але для былога троечніка з сельскай школы, які не адрозніваецца абсалютна ніякімі здольнасцямі, акрамя працавітасці, гэта быў сапраўдны прарыв.

Безумоўна, у гэтым часткова была заслуга і аўтараў тых кніг пра поспех, якія я прачытаў. І калі мне нехта кажа, што гэтыя кнігі не “працуюць”, я адказваю, што сам з’яўляюся вынікам іхнага “ўздзеяння”. Мы сапраўды можам шмат, але справа не толькі ў гэтым, хаця, пра ўсё па-парадку...

Далей мяне чакала мноства іншых поспехаў і на дзяржаўнай службе, і на кіруючых пасадах дзяржаўных прадпрыемстваў, і ў прыватным і нават уласным бізнэсе, і ў Інтэрнеце, і ў крэатыўнай, прадпрымальніцкай, грамадскай і кансультацыйнай дзейнасці. Таму мне за даволі кароткі час давялося пабываць і лепшым студэнтам, і паспяховым навуковым супрацоўнікам, і “незвычайным” чыноўнікам, і экспертам-ацэншчыкам, і ТОП-мэнэджарам, і прадпрымальнікам, і заснавальнікам уласнай кампаніі, і бізнес-кансультантам, і нават псіхолагам. Былі, канешне, і няўдачы, але ў каго іх не бывае? Аднак гэтыя дробныя вонкавыя непрыемнасці проста нішто ў параўнанні з той асабістай унутранай трагедыяй, якую я перажываў....

«Навошта дарога, калі яна не вядзе ў храм?»

Ва ўсіх справах і праектах, за якія я браўся, мне ўдавалася дасягнуць вельмі хуткіх поспехаў. У асноўным гэта былі праекты "з нуля" ці "з чыстага ліста", тое, што зараз называецца стартапамі. Усе свае праекты і стартапы мне ўдавалася запускар, вырашчвар і прасоўвар у сярэднім за адзін год. Праекты паспяхова рэалізаваліся, я рабіў гэта хутка і паспяхова. Здавалася б, працуй ды радуйся, але не тут-то было. Нарастаў унутраны ціск і незадаволенасць. Душа нібы пачынала галасіць, а розум біў трывогу: «Не тое... не тое... Усё гэта мітусня...» І вось, нягледзячы на свае «вялікія» дасягненні, а дакладней, гледзячы на іх абсалютна абьякава, як на нешта мяне зусім не задавальняючае, я прымаў рашэнні пакінуць «сваё стварэнне» і заняцца іншай справай, чым выклікаў цэлую буру здзіўлення і непаразуменні ў навакольных. І зноў браўся за нешта новае, часам у

абсалютна не вядомай мне сферы, арганізоўваў, гадаваў, развіваў і... пакідаў.

Вонкава ўсё ішло супер: рост, развіццё, узлёт, поспех. А ўнутры – адчуванне, што жыццё праходзіць міма, пражываецца дарма, без чагосьці такога, што надае яму праўдзівы сэнс, нападўня яго глыбокім зместам.

Новы праект, новая справа на некаторы час дарылі свежасць і надзею, што ўсё будзе па-іншаму, а затым ператвараліся ў бязрадасны працэс, які, нягледзячы нават на значныя знешнія вынікі, заканчваўся расчараваннем і толькі павялічваў адчуванне ўнутранай пустаты і бессэнсоўнасці.

Адзін, два разы – гэта магло б апынуцца супадзеннем, але тры і больш разоў запар – гэта ўжо заканамернасць, якая прымушае сур'ёзна задумацца. І я пачаў шукаць адказы на пытанні, будзячая сіла якіх усё ўзрастала і ўзрастала.

Псіхалогія, эзатэрыка, тэасофія, рэлігія, астралогія, ёга, усходняя філасофія – у такой паслядоўнасці я шукаў адказы на свае пытанні ў працах і трактатах вялікіх майстроў мінулага, усё больш і больш

паглыбляючыся ў навукі аб сэнсе жыцця і прызначэнні чалавека. Мае тэарэтычныя пошукі суправаджаліся вымушаным экстрэмальным жыццёвым эксперыmentам, які доўжыцца цэлыя дзесяцігоддзі, які складаецца з «поспехаў» і «сыходаў», «узлётаў» і, не, не падзенняў, а пераходаў або крутых змен у сферах маёй самарэалізацыі.

Як кажуць, хто шукае, той заўсёды знойдзе. Мае філасофскія пошукі і творчыя эксперыменты далі першыя плёны. Я пачаў разумець, у чым заключаецца маё жыццёвае прызначэнне. Засталося зусім "малое" – праверыць яго на практыцы і рэалізаваць у сваім жыцці. Таму я заняўся той вонкавай справай і ўнутранай працай над сабой, якія ў выніку прымянення цэлага шэрагу метадык самадаследавання былі вызначаны як найбольш верагодныя напрамкі маёй самай аптымальнай самарэалізацыі. У выніку гэтага практычнага тэст-драйву аказалася, што некаторыя аспекты таго, што я лічыў сваім прызначэннем,

аказаліся памылковымі, а некаторыя – наадварот, былі пацверджаны самім жыццём.

І гэта была ўжо не толькі ідэя, думка, тэарэтычнае заключэнне, але і жывая эмоцыя, рэальнае пачуццё, незабыўнае перажыванне. Адбылося гэта тады, калі я ўпершыню прыціснуў да грудзей сваю першую кнігу, выдадзеную найбуйнейшым расійскім выдавецтвам «Эксма» пад назовам «Скарбы сусветнай мудрасці. Тэорыі, практыкі, парады». Да гэтага моманту я разважаў і меркаваў, я спадзяваўся і верыў, але яшчэ не ведаў дакладна, а цяпер я гэта ясна і выразна адчуў: «Вось яно! Гэта тое, да чаго заўсёды так імкнулася мая душа». Гэты незабыўны момант немагчыма не пазнаць, прапусціць ці не заўважыць.

Што гэта прынесла мне? «Раней у мяне было нічога і вока, якое дрыжыць. А зараз проста нічога». Жарт! Па-першае, я стаў атрымліваць эмацыйнае задавальненне ад самога працэсу маёй дзейнасці. Па-другое, я ўпершыню ў жыцці атрымаў унутранае задавальненне ад канчатковага выніку маёй працы. Па-трэцяе, я здабыў душэўны спакой і адчуў

напоўненаць майго жыцця глыбейшым сэнсам свайго існавання. А наогул, тым велізарным перавагам вызначэння свайго прызначэння і знаходжанні сэнсу свайго жыцця прысвечана першая частка кнігі «Значэнне і ўплыў прызначэння».

Знакі лёсу і прызначэнне

Але самае цікавае тое, што падчас пошукаў свайго жыццёвага прызначэння ў мяне назапасілася цэлая калекцыя інструментаў для пошуку свайго шляху, якія я вырашыў упарадкаваць і выдаць у выглядзе кнігі, якую вы зараз чытаеце. Тыя пяць гадоў, пакуль ішла праца над гэтай кнігай, вынікі пошукаў майго прызначэння праходзілі праверку на практыцы. І за гэтыя гады час пацвердзіў вернасць маіх гіпотэз, а, такім чынам, і працаздольнасць выкладзеных у гэтай кнізе метадык.

Любы шлях мае свае знакі, у кожнай гісторыі ёсць свае вехі. Гэтыя знакі і вехі даюцца ў жыцці кожнаму чалавеку. Толькі не ўсе жывуць дастаткова ўсвядомленым жыццём, каб іх заўважыць і правільна інтэрпрэтаваць. У мяне таксама не адразу гэта атрымлівалася. Напрыклад, я не адразу зразумеў падказку жыцця, калі ў мяне ў студэнцтве скралі грошы, якія прызначаліся для першага ўнёску за навучанне на факультэце бізнэсу. Але, нягледзячы на гэты знак, я ўсё роўна туды паступіў і пасьпяхова атрымаў эканамічную адукацыю.

Пазней, праз некалькі гадоў маёй кар'еры, я вырашыў атрымаць яшчэ дыплом MBA, і ўжо ў гэты раз я вельмі моцна задумаўся, калі раптам памёр чалавек, праз якога я перадаваў грошы на аплату першага ўнёску за навучанне ў адной з маскоўскіх бізнес-школ. Так лёс другі раз спрабаваў мне падказаць, што гэта не мой шлях, што я павінен працаваць у іншым накірунку...

Мая асабістая гісторыя з'яўляецца наглядным прыкладам таго, што мала дабівацца поспехаў, а трэба дабівацца поспеху ў сваёй вобласці, мала пакараць вышыні, але трэба заняць сваю вышыню. І я спадзяюся, што гэтая кніга дапаможа вам, дарагі чытач, разабрацца са ўсімі знакамі на вашым жыццёвым шляху, дапаможа вам вызначыць сваё жыццёвае прызначэнне і напоўніць сваё жыццё найглыбокім сэнсам.

З павагай, Андрэй Жалевіч

ПРАДМОВА

Людзі створаны не для простага спажывання дабротаў, а для карыснай і велічнай мэты і таму павінны жыць і працаваць у адпаведнасці з грандыёзнай задумай Таго, хто стварыў, як і саміх людзей, так і жывячую нас прыроду.

Алі Апшэроні, «Кніга разважанняў»

Уменне знайсці свой шлях – гэта ключ да здабыцця шчасця!

Джэфры Гітамер

Увага! Кніга, якую вы трымаеце ў руках, можа змяніць усё ваша жыццё!

Дарагія сябры, за паспехам і мітуснёй, за бесперапынным струменем новых і новых праектаў, пад уплывам грамадскай думкі, пад уплывам масавай культуры і сродкаў масавай інфармацыі, у пагоні за задавальненнем бязмежных і ўвесь час разпальваемых рэкламай жаданняў, так часам здараецца, што чалавек забывае пра шматлікія

свае сапраўдныя каштоўнасці, губляе сябе, пачынае пражываць жыццё, навязанае яму з-за, забывае пра свае юнацкія мары, пра ўнутраны голас, голас са свайго сэрца, з глыбіні сваёй Душы. У медыцынскай лексіцы выкарыстоўваецца такі тэрмін, як "рэмісія" (remissio). З лацінскай мовы "remissio" перакладаецца, як "памяншэнне, паслабленне", пад якімі маецца на ўвазе значнае паслабленне або знікненне сімптомаў (прыкмет) захворвання, што папярэднічае акрыянню чалавека. Яшчэ паняцце «remission» можна перавесці як аднаўленне місіі, што больш глыбока адлюстроўвае сутнасць гэтага тэрміна. Калі мы аб'ядноўваем гэтыя два падыходы, сама напрашваецца наступная выснова. Аднаўленне місіі, прызначэння, выканання ўскладзеных на нас функцый памяншае праяву сімптомаў нашых «хвароб» і праблем, ухіляючы іх глыбінныя чыннікі, гарманізуе і вылечвае ўсё наша жыццё. Лекарамі адзначана, што безнадзейна хворыя людзі, якія зноў знаходзяць сваю місію або прызначэнне,

здараваюць значна хутчэй, часта спраўляючыся нават з невылечнымі захворваннямі.

Ёсць яшчэ адно цікавае паняцце, такое як "адраджэнне" або "рэнесанс", сваімі каранямі паходзіць ад італьянскага слова "rinascimento", якое пазначае "зноў" ці "нанова народжаны". А ў французскай і англійскай мовах слова "renaissance" ("паўторнае нараджэнне") мае таксама ў сваёй аснове "sense", гэта значыць славянскае або індаеўрапейскае слова "сэнс". Гэты ланцужок "выпадковых" супадзенняў зноў жа дае нам магчымасць пракрасціся ва ўтоеную сутнасць слова "рэнесанс" і ў нейкай ступені ўсталёўвае тоеснасць паміж паняццямі "адраджэнне" і "аднаўленне сэнсу". І так атрымліваецца, што адраджаецца, зноў ці нанова нараджаецца чалавек, які аднаўляе сэнс свайго жыцця, здабывае новую ідэю свайго прызначэння.

Вось таму задача гэтай кнігі – заклікаць чытача да яго адраджэння, да рэнесансу яго забытага ўнутранага памкнення, ацаленню ўсяго яго жыцця дзякуючы напайненню яе струмянямі натхнення,

якія зыходзяць з самых патаемных глыбінь яго душы! Заклікаць чытача да перараджэння ці да паўторнага здабыцця жыцця толькі ўжо на больш высокай прыступцы яго ўсвядомленасці і асэнсавання. Заклікаць да аднаўлення сваіх самых натуральных функцый: заўсёды радавацца жыццю, спадзявацца на лепшае, верыць у Бога, у дабро, любіць усіх і заўсёды незалежна ні ад якіх умоў, быць шчаслівымі і квітнець. Як гаворыцца ў фільме Фостэра Гэмбла «Розквіт: ці гатовая да яго Зямля?»: «Кожны жывы арганізм на нашай Планеце красамоўна сведчыць аб неверагоднай здольнасці Сусвету дасягаць ідэальнага балансу і рабіць тое, для чаго прызначана жыццё – квітнець. Росквіт – гэта натуральная форма жыцця... Прырода паказвае нам, што жыццё праграмавана на поспех. І, як ва ўсіх істот, наша мэта жыцця – росквіт!» Давайце ж і мы будзем імкнуцца даведвацца і рэалізоўваць гэтую праграму нашай душы, дапамагаць ёй раскрывацца ўсімі самымі выдатнымі праявамі духу, праяўляць і развіваць усе яе самыя лепшыя якасці і ўласцівасці, увасабляць

гармонію ва ўсіх аспектах жыцця на Зямлі, квітнець
як лотас ці ружа ў святле сапраўднай любові.

УВОДЗІНЫ Ў ПРЫЗНАЧЭННЕ

*Маё жыццёвае прызначэнне – знайсці маё
жыццёвае прызначэнне!*

Празаік Юрый Баяновіч

Перш чым нам пачаць нашу вельмі цікавую і, магчыма, адну з найважнейшых у нашым жыцці тэм, пра тое, як вызначыць сваё жыццёвае прызначэнне, нам трэба трохкі вызначыцца з тым, што ж такое прызначэнне чалавека? Рана ці позна кожны чалавек задае сабе гэтыя пытанні: “Для чаго мы народжаныя? Навошта мы жывем? У чым сэнс нашага жыцця? У чым наш найвышэйшы абавязак? Хто мы ўвогуле такія? Адкуль мы і куды мы ідзем? Што мы павінны зрабіць у сваім жыцці? Якім шляхам нам лепей ісці? У чым нашае жыццёвае прызначэнне? Калі гэтыя пытанні ў чалавека ўзнікаюць, ён воляй-няволяй пачынае шукаць на іх адказы і "набываць сябе праўдзівага":

- Сваё прызначэнне!
- Сваё прызванне,
шлях!
- Сваю місію, задачу!
- Свой сэнс,
прынцыпы!
- Сваю ісціну, праўду!
- Сваю мэту, курс,
вектар!
- Сваю справу,
рамяство!
- Свой талент,
каштоўнасць,
вартасць!
- Свае якасці, сілу!
- Сваё майстэрства,
крэда, гасла!
- Сваю хвалю,
прыроду!
- Свой план, сваю ідэю!
- Сваю стыхію, нітку!
- Сваю нішу, «запал»!
- Сваю долю,
стрыжань!
- Сваю тэму, рэчышча!
- Свой шлях, лёс!
- Свой стыль, вобраз!
- Сваю формулу, зорку!
- Свой метад, гульнію!
- Свой інтарэс, свой
код!
- Свой ключ, прамень,
іскру!
- Сваю галіну,
вобласць!
- Свой матыў, волю!
- Сваю дхарму!
- Свой тэмп, вышыню!
- Свой рытм, частату!
- Сваю сцэжку, дарогу!
- Свой накірунак!
- Сваё месца, поле,
свет!
- Сваю мару, ідэю,
святло!
- Свае карані,
гісторыю!
- Сваё асяроддзе,
наваколле!
- Свой струмень, паток,
сваю плынь!
- Свій запал, сваё
памкненне!
- Свой голас, свабоду!

- Сваё сумленне, душу!
- Свой абавязак, свае сапраўдныя абавязкі, функцыю!
- Сваё шчасце, смак!
- Свой фокус!
- Свой геній! Сваю прастору!
- Сваё жыццё, лёс!
- Сваё Вышэйшае «Я»!
- Сваю сутнасць!
- Сябе самога!
Сапраўднага сябе!

Часам пытанне ставіцца наступным чынам: "А ці ёсць у чалавека жыццёвае прызначэнне наогул"? Жыві сабе і ўсё.., не думай пра розную лухту... Можа гэта і сапраўды лухта ці выдумка? Можа гэта нейкая небыліца ці байка філосафаў, царкоўнікаў, псіхолагаў, бізнес-трэнераў, коучай, якую яны прыдумалі, каб людзям галаву дурыць ці проста, каб выцягваць з людзей грошы?

Прызначэнне і вышэйшы сэнс ёсць у кожнай рэчы, у кожнай падзеі і працэсу ў нашым Сусвеце. Аб гэтым ужо даўно і неаднаразова заяўлялі навукоўцы: фізікі, біёлагі, матэматыкі даказваюць нам, што ў свеце ўсё ў вышэйшай ступені разумна. Не выключэнне і чалавек: у яго, як у часцінкі вялікага Космасу, таксама павінна быць нейкае сваё

прызначэнне! Але не кожны чалавек сёння гатовы ўсвядоміць сваё прызначэнне ці нават сур'ёзна задумацца над пытаннем: а навошта я жыву? Але гэта не гаворыць аб тым, што той, хто ўчора адмаўляў разумнасць жыцця, наяўнасць вышэйшага парадку ў Сусвеце і "існаванне нейкага сэнсу свайго існавання" заўтра сам не задасца пытаннем пра сэнс свайго жыцця, пра сваё жыццёвае прызначэнне... Справа толькі часу!

Усе людзі знаходзяцца на розных узроўнях інтэлектуальнага, культурнага і духоўнага развіцця. Адзін чалавек можа ведаць і быць перакананым у сваім прызначэнні, а другі пакуль толькі адмаўляць і нават крытыкаваць такую катэгорыю, як "жыццёвае прызначэнне". Нават у слоўніках і энцыклапедыях, часам азначэнне «жыццёваму прызначэнню» даецца, як чамусьці забабоннаму і несур'ёзнаму. У артыкуле "Прызначэнне" у Вікі-даведцы на адным псіхалагічным партале адчуваецца нават насмешлівы тон пры вызначэнні гэтага паняцця. Але што ж, аказваецца да разумення існавання жыццёвага прызначэння трэба яшчэ дарасці,

"дажыць", дацягнуцца. Гэтае разуменне знаходзіцца крыху вышэй за сярэдні ўзровень чалавечай свядомасці. Таму для шырокіх мас, "натоўпу", шырокай масавай культуры паняцце "жыццёвае прызначэнне" звычайна чужое і нават, часам, варожае. Сама думка, што ёсць нейкі аптымальны накіраваны шлях, па якім лепш выбудоўваць сваё жыццё, наводзіць, часам, жах на людзей, якія баяцца ўсяго, што можа абмежаваць іх "свабоду".

Адмаўляе, як правіла, існаванне жыццёвага прызначэння моладзь. Сур'ёзныя людзі ва ўзросце, з вышыні пражытых гадоў і назапашанага досведу ўсё часцей і часцей кажуць: «А лёс чалавека.., яго нейкае жыццёвае прызначэнне ўсёткі ёсць»... Калі жа мы вывучым стаўленне да азначэння жыццёвага прызначэння чалавека ўсіх вялікіх людзей, якія дабіліся значных вынікаў у сваёй дзейнасці і сталі вядомымі на нацыянальным або сусветным узроўнях, то ўбачым, што ўсе яны, калі не ведалі дакладна, то, прынамсі, верылі ў сваё жыццёвае прызначэнне. Гэта сцвярджае і пацвярджае і шматлікімі даследаваннямі, у межах якіх

інтэрв'юявалі людзей, якія дасягнулі значных вынікаў у сваіх галінах. Таму пытанне, як выснова: каму мы больш схільныя давяраць? Меркаванні мас, натоўпу, большасці? Ці аўтарытэту вялікіх навукоўцаў, мастакоў, прамыслоўцаў, палітыкаў, палкаводцаў, кампазітараў, вынаходнікаў, першаадкрывальнікаў? А ў іх то, на іх думку, якраз тое і было жыццёвае прызначэнне!

Аб паняццях ці што ж такое "жыццёвае прызначэнне"

*Мала знайсці сабе надзейную крыніцу пражытка,
хоць гэтаму пошуку многія беспаспяхова
прысвячаюць усё сваё не хітранькае жыццё.*

*Самае галоўнае – знайсці сваё вышэйшае,
асаблівае прызначэнне, а гэта так няпроста, так
няпроста... што многія нават і не спрабуюць.*

Барыс Крыгер "Маськін зімой"

Дык што ж такое «прызначэнне, прызванне, місія, сэнс жыцця чалавека»? Як прызначэнне чалавека ўплывае на жыццё асобы? Ці ў кожнага чалавека ёсць жыццёвае прызначэнне? Дзеля чаго чалавек жыве? Такія ўзаемазлучаныя паняцці, як прызначэнне, місія чалавека, шлях чалавека, лёс чалавека, сэнс жыцця, мэта жыцця, задача жыцця, прызванне чалавека, абавязак чалавека, карма, дхарма, прадвызначэнне, роля ў жыцці, стратэгія жыцця, самарэалізацыя, самавыяўленне ляжаць на скрыжаванні цэлага шэрагу галін навукі і практыкі.

Гэтымі пытаннямі займаецца стратэгічны менеджмент, псіхалогія асобы, персанальны коучынг, філасофія, рэлігія, навукі аб лідэрстве, асабовым развіцці, універсалогія, сацыёніка, іншыя сацыяльныя навукі і эзатэрычныя напрамкі.

Азначэнняў у паняцця "прызначэнне чалавека" вельмі і вельмі шмат. І вельмі і вельмі складаных. Мы не будзем надоўга захрасаць у нетрах тэрміналогіі, пакінем гэтую справу прафесарам і акадэмікам. А, падсумаваўшы самыя-самыя распаўсюджаныя з вядомых азначэнняў, мы атрымаем прыблізна наступную ўніверсальную простую фармулёўку:

Жыццёвае прызначэнне – гэта вышэйшая вечная абсалютная мэта, задача жыцця; гэта шлях, дарога, гэта напрамак, вектар руху; гэта сфера, галіна дзейнасці; гэта роля, функцыя ў грамадстве; гэта патэнцыял, таленты; гэтае месца, час, абраныя Вышэйшым «Я» чалавека, для максімальна поўнай, найболей аптымальнай рэалізацыі здольнасцяў, расчынення ўнутранага патэнцыялу індывіда,

гарманічнага ўзаемадзеяння з навакольным асяроддзем (грамадствам, прыродай).

З паняццем "прызначэнне чалавека" цесна звязаны яшчэ некалькі фундаментальных катэгорый, такіх як "сэнс жыцця", "прызванне", "місія жыцця", "мэта жыцця", "задача жыцця", "справа ўсяго жыцця", "жыццёвая стратэгія", "карма", "лёс", "абавязак", "дхарма".

Сэнс жыцця – гэта ўніверсальнае філасофскае бачанне глыбіннай сутнасці, прычыны і сэнсу з'яўлення, існавання і развіцця жыцця на зямлі і ва ўсім Сусвеце.

Прызванне чалавека – гэта паняцце, звязанае больш з прафесійнай самарэалізацыяй чалавека ў той галіне, сферы або вобласці, дзе яго таленты могуць праявіцца ў высокай ступені майстэрства на службе чалавецтву.

Місія жыцця – гэта сукупнасць задач, звязаных са служэннем чалавецтву, якія ўскладаюцца на чалавека яго настаўнікам, духоўным айцом, групай паважаных людзей або грамадствам.

Мэта жыцця – тое, што павінна быць чалавекам дасягнута за час яго цяперашняга фізічнага ўвасаблення.

Задача жыцця – пастаўленая чалавекам самому сабе адна ці некалькі, на яго думку, жыццёва важных доўгатэрміновых задач, якія павінны быць рэалізаваны ў працэсе яго жыццядзейнасці.

Жыццёвая стратэгія – сукупнасць падыходаў і прынцыпаў, якіх чалавек вырашыў прытрымлівацца ў жыцці і сваёй дзейнасці для ажыццяўлення свайго прызначэння.

Карма чалавека – гэта сукупнасць усіх прычын і следстваў, якія спараджаюцца думкамі, словамі, дзеяннямі і бяздзеяннямі чалавека на працягу бягучага яго жыцця (крыйя-карма) і яго папярэдніх увасабленняў (праабдха-карма).

Лёс – гэта частка кармы чалавека, якую ён не можа змяніць культываваннем новых следстваў, а павінен прыняць як непазбежны ход праявы пасеяных ім у асноўным мінулых жыццях прычын.

Доўг – гэта сукупнасць абавязкаў чалавека ў адносінах да яго сям’і, грамадства, прыродзя, цывілізацыі, планеты, Бога.

Дхарма – гэта вышэйшы рэлігійна-этычны абавязак, звязаны з рэалізацыяй чалавека ў адной з варнаў, да выканання абавязкаў у якой ён найболей блізкі па сваёй прыродзе ад нараджэння. Жыццёвыя прызначэнні, паводле распрацоўніка адной з метадык «Жыццёвае прызначэнне» А. І. Маткова, гэта першапачаткова зададзеныя прыродныя арыентацыі чалавека, яго агульная жыццёвая скіраванасць, якая выказвае схільнасць да вызначанага тыпу функцыянавання, стылю дзейнасці, тыпу адносін да сябе, людзям і Свету ў цэлым. У большасці падлеткаў і дарослых выяўляецца цэлая сістэма прызначэнняў і вынікаючых з іх жыццёвых задач. Яны могуць заяўляць аб сабе і адначасова, і паслядоўна. У пэўны перыяд жыцця на пярэдні план выходзіць адна ці дзве найболей актуальныя жыццёвыя арыентацыі і задачы.

Прызначэнне, паводле ведыйскага астралага і псіхолагу В. А. Рузава – гэта дзейнасць, цалкам адпаведная прыродзе чалавека; гэта тое, што больш за ўсё апускае наш розум і ўсю нашу асобу ў прытрымліванне вышэйшай мэты – служэнне Богу і яго дзецям!

Некаторыя прыкметы няправільнага шляху

*Расліна расце. Перамагае з раслін тая, што
вырасла вышэй за ўсіх. Жывёла жыве. Перамагае з
жывёлаў тая, што выжыла ў барацьбе за
існаванне. Чалавек спрабуе зразумець іншага
чалавека – для гэтага неабходны розум.
Перамагае той, хто зразумеў, што ён не расліна і
не жывёла. Вянок развіцця – калі чалавек спрабуе
зразумець сэнс свайго чалавечага жыцця.*

В. А. Рузаў. "Сямейная нектаралогія"

Як мы ўжо казалі раней, людзі падзяляюцца на дзве катэгорыі:

1. Адны яшчэ не ўсвядомілі свайго прызначэння, не ведаюць і не разважаюць пра больш высокі сэнс свайго жыцця.
2. Другія ўжо ўсвядомілі, што ёсць сэнс жыцця і пачалі шукаць ці ўжо знайшлі сваё прызначэнне.

Але ёсць вялізная розніца паміж паняццямі «ведаць» і «рабіць», таму можна вылучыць яшчэ дзве катэгорыі людзей:

1. Адны свядома або неўсвядомлена, самі або пад уплывам свайго асяроддзя выконваюць сваё жыццёвае прызначэнне і прытрымліваюцца свайго прызначэння.

2. Другія ж з розных прычын не прытрымліваюцца свайго жыццёвага прызначэння.

Гэтыя дзве пары ўзаемадапаўняльных катэгорый мы схематычна пакажам у выглядзе простаі матрыцы адносіны людзей да прызначэння.

МАТРЫЦА адносін людзей да прызначэння		Наяўнасць ведаў аб сэнсе жыцця і прызначэнні чалавека	
		Людзі ведаюць (усвядомілі, разважаюць аб сэнсе жыцця)	Не ведаюць (не ўсвядомілі, не разважаюць аб сэнсе жыцця)
Прытрымліванне свайго прызначэння	Прытрымліваюцца свайго прызначэння	<p>1</p> <p>Выдатна!</p> <p>Гэтыя людзі свядома шчаслівыя і дапамагаюць іншым знайсці свой шлях!</p>	<p>3</p> <p>Гэта добра!</p> <p>Гэтыя людзі неўсвядомлена выконваюць сваё прызначэнне і ў іх (амаль) усё добра!</p>
	Не прытрымліваюцца свайго прызначэння	<p>2</p> <p>Ёсць надзея!</p> <p>Гэтыя людзі на шляху да шчасця, іх веды дапамогуць ім здабыць шчасце.</p>	<p>4</p> <p>Усё уперадзе!</p> <p>Няшчасныя (іх шчасце толькі часовае і ілюзорнае), але яны не ведаюць пра гэта.</p>

Калі чалавек з 4 квадранта матрыцы дасягае нейкай нябачнай мяжы ў сваім развіцці, ён пачынае ўсё больш і больш задавацца пытаннямі пра сэнс свайго жыцця, пра сваю ролю ў грамадстве, пра правільнасць свайго жыццёвага шляху. І калі гэты

чалавек пакуль яшчэ не знайшоў сябе і не ідзе па шляху свайго жыццёвага прызначэння, само жыццё пачынае яго падштурхоўваць да такога пошуку. Людзі з 1 і 3 квадрантаў таксама могуць часова губляць "свой курс" і атрымліваць ад жыцця пэўныя карэкціроўкі. Гэтыя карэкціроўкі людзі атрымліваюць ад жыцця да таго часу, пакуль адхіляюцца ад курсу свайго жыццёвага прызначэння, не прытрымліваюцца яго.

І вельмі часта штуршкі-падказкі, якія выкарыстоўвае жыццё для карэкціроўкі нашага шляху, могуць быць для нас не зусім прыемнымі. Часта гэта нейкія «цудоўныя пендэлі», якія могуць выяўляцца нават у выглядзе хвароб цела, душэўных пакут або праблем у нашых справах.

Прывядзем некаторыя прыкметы таго, што чалавек не знайшоў сябе ці не ўсвядоміў сваё жыццёвае прызначэнне. Вось гэтыя прыкметы:

1. Унутранае незадавальненне ад сваёй дзейнасці, ад сваіх поспехаў і нават высокіх дасягненняў і вынікаў сваёй працы.

2. Пачуццё, што жыццё як быццам пражываецца без сэнсу, праходзіць марна, марнуецца на рознае глупства.
3. Пастаянная змена месцаў працы і сфер дзейнасці: чалавек не затрымліваецца доўга на адным месцы – ён шукае сваё.
4. Адсутнасць стану шчасця, радасці, маральнага задавальнення ў паўсядзённым жыцці.
5. Праблемы па жыцці (на працы, у справах, са здароўем, у адносінах): сігналы, што нешта трэба ў жыцці мяняць.
6. Моцная і хранічная стомленасць, недахоп сіл і энергіі, якая суправаджаецца чалавека ў працэсе яго жыццядзейнасці.
7. Часта паўтаральныя ці нават зацяжныя захворванні, хваробы, праблемы са здароўем.
8. Няўдачы па жыцці, правалы, фіяска, няўдача ў справах або праектах, нават тады, калі чалавекам выканана ўсё правільна, разумна, старанна і добрасумленна.
9. Многія знакі (людзі, знаёмыя [толькі незацікаўленыя], абставіны, уласныя думкі) прама

ці ўскосна кажуць, што чалавек займаецца не тым, чым яму лепш займацца і жыве не так, як яму гэта варта было б рабіць.

10.Адчуванне недахопу ў жыцці чагосьці вельмі важнага, чагосьці такога, без чаго нашае жыццё губляе сэнс.

11.Адчуванне, як быццам само жыццё ставіць чалавеку палкі ў колы і кажа: трэба звярнуць на іншы шлях, трэба ісці ў іншым кірунку.

12.Пачуццё разгубленасці, нявызначанасці, як на вялікім скрыжаванні ці ў тупіку.

Важнасць, актуальнасць, каштоўнасць, вартасць, значэнне для чалавека ведання свайго жыццёвага прызначэння і прытрымлівання яму незлічона велізарныя. Аб уплыве прытрымлівання свайго прызначэння на нашае жыццё і паспяховую дзейнасць ў наступным раздзеле.